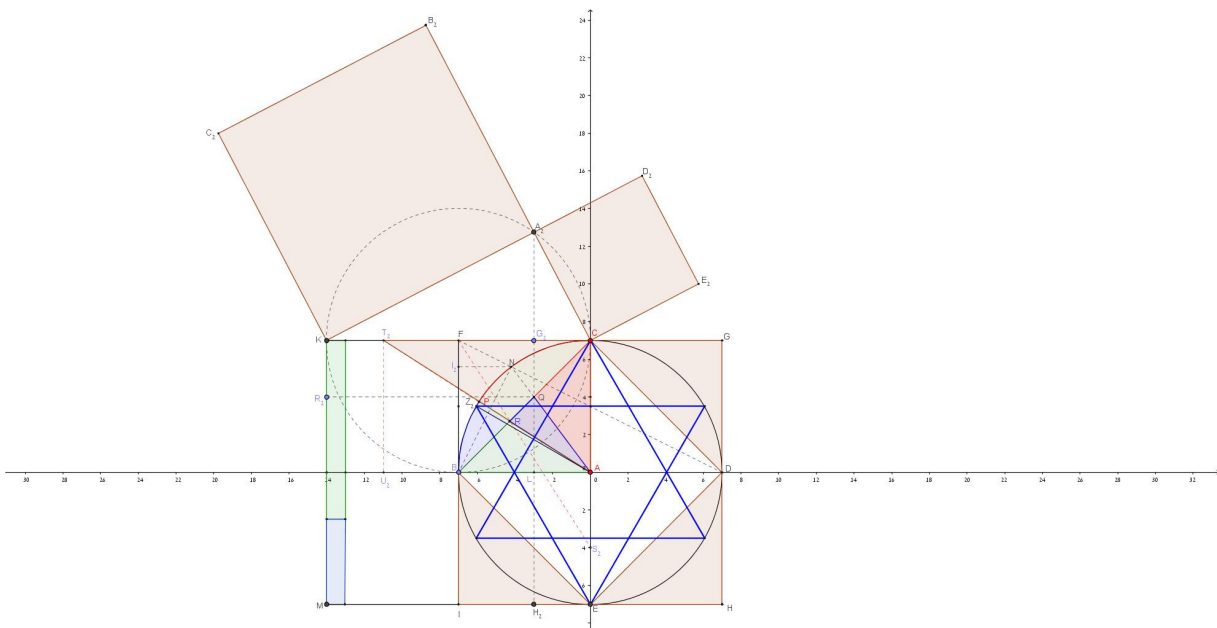

מגן גיבורים מגן שאול בלי משיח בשמן...

מגן = אמונה   מגן דוד = יהוה

הרי בגלבע אל-טל ואל-מטר עליכם--ושדי תרומת
 כי שם נגעל מגן גבורים--מגן שאול בלי משיח בשמן... (שמואל ב' א' 21)

כוכב בעל 6 קודקדים "הקסגרמה" נבחר להיות מצוייר או חרוט כסמל על מגן הגבורים העבריים בתקופת המקרא. המגן המשווח בשמן היה יעיל ביותר כנגד חיצים רמחים ו/או חניתות שהיו מחליקים ממנו והלאה. התיעוד: מגן שאול בלי משיח בשמן... מעיד על מגן בלי משיח בשמן, ככלי מלחמה חסר תועלת, עקב מחסור בזמן שנדרש להכנות למלחמה = (שמואל א' לא' 1) = וינסו אנשי ישראל מפני פלשתים ויפלו חללים בהר הגלבע...

מגן אברהם = יהוה... אל-תירא אברהם אנכי מגן לך--שכרך הרבה מאד... (בראשית טו' 1)

ממכפלות המעגל של אל עליון קנה שמים וארץ: = (בראשית יד' 22-23) = אס-מחוט ועד שרוך-נעל...

כמתועד = (מלכים א' י"א 15) = וחוט שתים-עשרה אמה יסב את-העמוד...

נובע, כי ברע מלך סדם שמע איך לאברהם העברי יש חשבון "חוט" עברי רציונלי לצדק ממכפלות המעגל והוא מושתת על רצף חפיפות של "חוט" אצבע בין [מיתר] = [ראדיאן] למעגל ומהמתועד = (קהלת ד' 12) = יהחוט המשלש לא במהרה ינתק... = לרבע מעגל בבניין המשלש ACT₂ מתקבלת אצבע PZ₂ = 1/11 - 1/12 = 1/132

$$\text{מכפלת אצבעות לצדק} = 11 \times 12 = 132 = 12 \times 11$$

- א. על ["חוט"] = [קשת 1/12] = BZ₂ = 11 אצבעות {ברצף אל Z₂ קצה "חוט" של [מיתר] r = 7 ("א") .}
- ב. על ["חוט"] = [קשת 1/11] = BP = 12 אצבעות {ברצף אל P קצה "חוט" של [ראדיאן] r = 7 ("א") .}
- ג. על ["חוט"] = [קשת 1/132] = PZ₂ = 1 אצבע. {"חוט" אצבע = PZ₂ = חיתוך לצדק אוקלידי בתרובע} .
- ד. על ["חוט"] = [קשת 2rπ] = 132 אצבעות. {132 אצבעות = 22 אצבעות × 6 = חיתוך לצדק אוקלידי} .
- ה. על ["חוט"] = [קשת rπ/2] = 33 אצבעות = {22 אצבעות + 11 אצבעות} /או {21 אצבעות + 12 אצבעות} .
- ו. על ["חוט"] = [ראדיאן r] = CP = 21 אצבעות = {"חוט" מיתר = CZ₂ = "חוט" צלע משושה חסום במעגל} .

$$\pi = 2r\pi/2r = 132/42 = 22/7 \quad \text{ז.}$$

על סמך חשבון "חוט" עברי זה קבע אברהם העברי למלך סדם = (בראשית יד' 24) = מי ומה חלק האנשים שיקחו חלקם ובוודאי, נכון להאמין, כי על עקרון חשבון "חוט" עברי זה קבע אברהם העברי את סמל הכוכב בעל 6 הקודקדים להיות מצוייר או חרוט על מגן גבוריו = (בראשית יד' 14-16) = חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלוש מאות וירדף עד-דן ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויפם וירדפם עד-חובה אשר משמאל לדמשק וישב את כל-הרכש וגם את-לוט אחיו ורכשו השיב וגם את-הנשים ואת-העם...

באותה אמונה נכון לראות את התייעוד "מגן שאול" כמחייב תובנה לחטאת שאול הגדולה לעשות הרע בעיני הנה, כי מוכיח המתועד = (שמואל א' ל' 1-3) = ויהי בבא דוד ואנשיו צקלג-ביום השלישי ועמלקי פשוט אל-נגב ואל-צקלג ויפו את-צקלג וישרכו אתה באש וישבו את-הנשים אשר-בה מקטן ועד-גדול לא המיתו איש וינהגו וילכו לדרפם ויבא דוד ואנשיו אל-העיר והנה שרופה באש ונשיהם ובניהם ובנותיהם נשבו...

כלומר, שאול לא ממש החרים כטענתו את עמלק אלא הותיר לוחמים עמלקים רבים בחיים ואלה הם שפשוט על העיר צקלג ואכן, מתועד כי 400 מהם גם נמלטו = (שמואל א' ל' 17-19) = ויפם דוד מהנשף ועד-הערב למחרתם ולא-נמלט מהם איש כי אם-ארבע מאות איש-נער אשר-רכבו על-הגמלים וינסו ויצל דוד את כל-אשר לקחו עמלק ואת-שתי נשיו הציל דוד ולא נעדר-להם מן-הקטן ועד-הגדול ועד-בנים ובנות ומשכל ועד כל-אשר לקחו להם הפל השיב דוד...

אם-כך, חטאת שאול הגדולה הולידה בגורלו את בזוה הזמן היקר בהליכה לילית ממעיין חרוט = (שמואל א' כ"ו' 1) = וישראל חנים בעין אשר ביזרעאל... אל בעלת האוב = (שמואל א' כ"ח' 7) = הנה אשת בעלת-אוב בעין דור... במקום להכין לילה את הלוחמים ואת השמן למגן הגבורים לפני יום קרב, גם אם ידע כי קרב זה הוא הקרב האחרון.

כי אולי, תמיד אולי יש עוד תקווה לזכות בהגנת מגן = אמונה וכך בימינו, אולי יש עוד תקווה לזכות בתשועת מגן דוד = יהנה...

כי אמנם, גם בזמן ההוא = (שמואל א' ל"א' 3-6) = ותכבד המלחמה אל-שאול וימצאהו המורים אנשים בקשת ויחל מאד מהמורים ויאמר שאול לנשא כליו שלף חרבך ודקרני בה פן-יבואו הערלים האלה ודקרני והתעללו-בי ולא אבה נשא כליו כי ירא מאד ויחש שאול את-החרב ויפל עליה וירא נשא-כליו כי מת שאול ויפל גם-הוא על-חרבו וימת עמו וימת שאול ושלשת בניו ונשא כליו גם כל-אנשיו ביום ההוא--יחדו...

כך גם בזמן הזה, חטאת שאול הגדולה ממשיכה להוליד תמורות גורל בחיי עם ישראל שאינו מכין רוחו לזכות בתשועת מגן דוד = יהנה... במלחמה האחרונה, כאשר עמלק מתרבה ללא מדינה וממשיך לחתור בתכנון מזימות פוליטיקה בין-לאומית = (תהילים כ"א' 12) = כי-נטו עליך רעה חשבו מזמה... להביא שואה על מדינת ישראל ועל היהודים באשר הם בכל העמים.

וגם נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם פי לא אדם הוא להנחם... (שמואל א' ט"ו' 29)